Колись давно і я тебе кохала

АвторЧе | AuthorChe

Колись давно і я тебе кохала
Задумалась над тим, щоб дещо написати.
Бо вночі мовчання роздира мене.
Надіюся, що вранці не буду шкодувати,
секрет цей серце ломить, нехай цей біль мине.
Згадую я перше фото й перші смски,
гадала, що ти зайнятий, хлопчина діловий.
Здавався самовпевненим, хтивим, трохи дивним.
Та час знімає маски — ти ближче, більш простий.
Сміялася спочатку: "Який він загадковий",
слова твої здавалися тепліші і справжніші —
мов нова реальність, це було чудово.
Й побачила тебе я краще, цікавіше.
А очі твої, ніби — пастка...
захоплюють мене й тримають.
Серйозність там й грайливість одночасно —
дві протилежності, що рівень "між" шукають.
Волосся твоє — для мене наче житнє поле,
і кучері там є, коли бува пряме.
На вітрі дуже гарно здіймається угору,
так хочу доторкнутися, почухати тебе.
Про шию твою й руки я хочу теж сказати:
шия довга, горда, образ гостроти.
Надійні, сильні руки, що вміють гарно грати —
і водночас холодні... в цьому увесь ти.
Ти мені подобаєшся, прям як є, такий.
Який же милий ти, коли уранці сонний.
Буваєш і розпатланий, для душі простий —
худенький по природі і заодно високий.
Пишу я ці рядки і думаю: що далі?
Ти реаліст й романтик — дві крайності в одному.
Зараз лишень хочу ніжно обійняти...
Боюся лиш одного — отримати відмову.
Вадим Ємельянов (AuthorChe)
Дата написання: 10.09.2025